
Memòria d' **ACTIVITATS** 2009

UIF Unitat
d'Intel·ligència
Financera



Govern d'Andorra

Presentació

Aquesta memòria corresponent a l'exercici de l'any 2009 seguirà el mateix patró i fil conductor que les anteriors per raons òbvies; principalment pels profunds canvis que durant aquest any natural ha sofert el nostre organisme, en especial el canvi de Direcció, a partir del mes de juliol de 2009 fins a trobar un nou substitut al mes de desembre, però que no va entrar en funcions fins a les darreries del mes de gener del 2010 i de manera oficial a partir del dia 19 de febrer, data del nomenament.

Tanmateix, els canvis van afectar igualment algun dels components de l'equip de treball, ja que s'havia produït una substitució en l'equip d'investigació, que du a terme una tasca precisa i de natura tècnica molt concreta.

Tot amb l'objectiu, sens dubte, de millorar en el treball i endegar de nou altres facetes de compliment obligatori per part de la UIF com de vetllar de manera estricta pel compliment de la Llei per part de tots els subjectes obligats, oferir formació continuada i específica per cadascun dels sectors concernits, fer les inspeccions als llocs de treball on es desenvolupa l'activitat econòmica dels subjectes obligats, participar en fòrums internacionals relatius al blanqueig de diners i finançament del terrorisme, formular els comunicats tècnics necessaris, dur a terme la supervisió i l'anàlisi de les auditories que ens trameten, i fer els informes que ens demanen des del Govern amb el control de les inversions estrangeres.

Efectivament aquests canvis de persones, lluny de ser un fet transcendent, sí que han afectat durant els mesos escolats la institució en un sentit pràctic i de treball diari. Si bé el treball i el compromís s'han anat desenvolupant sense alteracions, sí que s'ha de reconèixer que no s'han tractat ni afers ni decisions competents a una Direcció, per la qual cosa ara hem de recuperar bona part d'aquesta activitat ressenyada en el paràgraf anterior, i més tenint en compte els compromisos que aquests propers mesos de l'any 2010 tenim adquirits enfront els organismes europeus.

Tasca que de manera principal competeix a la UIF, però no en exclusiva, en el sentit que, d'una banda els agents socials i econòmics del Principat, com són el sector financer, amb els bancs i les financeres al capdavant, les assegurances, bona part de professions lliberals, com els advocats, els notaris, el gremi de joiers i l'immobiliari, el conjunt dels quals conformen en definitiva el nostre teixit productiu i econòmic, i d'altra banda, els diversos organismes oficials com són l'INAF i la Duana Andorrana, els quals desenvolupen una tasca molt important en la seva activitat diària per evitar l'entrada i circulació dins del circuit econòmic de capital de procedència dubtosa o il·lícita.

Per aquest motiu el missatge que s'ha transmès des del nostre organisme no és cap altre que, sabent quin rol juga en aquest àmbit cada intervingent, l'objectiu principal no es pot assolir sense el compromís de tothom, i cal tenir present que si no és el cas, s'exposen a sancions.

Un objectiu i compromís, però, que tenen en aquests instants un doble valor tremendament important. Primer, per als mateixos interessats que pretenen obrir-se les portes cap a l'exterior, que han d'aportar imatge i solidesa econòmica i, segon, per al nostre país, que cerca el necessari i imprescindible encaix amb Europa i el món, amb l'objecte d'encarar un futur millor.

Altrament voldria palesar les noves lleis aplicables en el nostre àmbit que, si bé es van aprovar amb anterioritat, no ha estat fins el 2009 que han entrat en vigor. En aquest sentit ens referim a la Llei de Cooperació Penal Internacional i de lluita contra el Blanqueig de Dineros o Valors procedents de la Delinqüència Internacional i contra el Finançament del Terrorisme de data 29 de desembre de 2000, modificada per Llei 28/2008, de l'11 de desembre, i el text refós posterior del 16 de setembre del 2009 que va entrar en vigor quan es va publicar al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, el dia 21 de setembre de 2009, juntament amb el Reglament de

13 de maig del 2009.

Conjuntament amb les anteriors, pel que fa a la Llei 15/2008, del 3 d'octubre del 2008, es va modificar igualment el Codi Penal, en aquest cas els articles 409 i ss relatius als delictes de blanqueig de diners o valors, així com l'article 366 respecte de la col·laboració amb grup terrorista, i la gran novetat, que va ser incloure als articles 366 bis i 366 ter, quant al finançament del terrorisme i les seves conseqüències accessòries, amb la repercussió evident al Codi de procediment penal.

Amb aquestes nous textos se satisfan les peticions insistents del Moneyval arribades en forma de Recomanacions del Gafi, i s'equipara la nostra legislació amb els estàndards mundials.

Finalment aprofito per ressenyar una sèrie d'esdeveniments que tindran lloc aquest any al Principat i que ens afecten sobremanera, com ara el seminari de formació impartit pel **Moneyval** entre el 12 i el 16 de juliol del 2010, en què es reuniran aquí representants dels 28 països membres permanents i dos membres temporals més -actualment són Àustria i el Regne Unit- que formen part d'aquest organisme; i el més important, la visita de membres i experts del Moneyval i segurament del Fons Monetari Internacional del 13 al 18 de setembre de 2010, preparatòria per a la 4^a avaluació del Principat d'Andorra amb examen el març del 2011.

Carles FIÑANA PIFARRÉ
Director de la Unitat

La lluita contra el blanqueig de diners i el finançament del terrorisme: per què és tant important

El blanqueig de capitals és el procés a través del qual els productes del crim es reciclen dins l'economia per dissimular-ne l'origen il·lícit. Es tracta del problema internacional més important, davant del qual s'enfronten els governs i les decisions polítiques de tot el món.

Els criminals –ja siguin barons de la droga de Sud-amèrica o de les organitzacions mafioses i criminals d'Europa- tenen tots una cosa en comú: han d'esborrar les pistes i han de trobar indrets on col·locar els seus enormes beneficis amb seguretat i donar-los una aparença de legalitat. Tenint en compte la velocitat a la qual circulen els diners d'un costat a l'altre del planeta, es fa necessari emprendre i adoptar mesures de contenció a escala internacional.

En l'àmbit nacional hi ha dos tipus d'accions, ambdues essencials, que són: des d'un punt de vista preventiu, a través dels poders públics per oposar-se a un ús fraudulent del sistema financer amb finalitats de blanqueig de diners, i des d'un punt de vista repressiu, per la intervenció de la justícia.

A partir dels anys vuitanta, quan el **Consell d'Europa** adopta el primer instrument internacional previst per lluitar contra el blanqueig de capitals -recomanació núm. 10 (80)- i, en concret, respecte a les mesures contra el transferiment de capital d'origen criminal, es treballa de manera contínua i es legisla per actuar contra aquest fenomen, de dimensions cada cop més importants –recordem les mesures adoptades a *posteriori* en relació amb el finançament del terrorisme a causa dels atemptats de l'11 de setembre del 2001-, que es veuen afavorits pel procés de globalització econòmica, l'increment de les relacions comercials, i l'avenç tecnològic i informàtic.

D'antuï això representa bilions de dòlars a escala mundial (segons els darrers estudis del Banc Mundial, un trilió de dòlars americans es paguen en forma de corrupció cada any, i els diners que es deriven de la corrupció destinats a països en procés de desenvolupament sumen una xifra aproximada de 30 bilions de dòlars, xifra que representa entre el 2 i 5% del PIB mundial).

La part més gran d'aquests diners la blanquegen grups criminals organitzats -les triades xineses, els càrtels colombians, els *yakuses* japonesos i la màfia siciliana- que obtenen d'aquesta manera l'aparença de liquiditat i de capitals d'inversió que necessiten, i així consoliden la seva capacitat econòmica i poden penetrar l'economia legítima. Altrament, davant d'aquest poder econòmic, els és molt fàcil de recórrer a la corrupció i al tràfic d'influències per gangrenar el procés polític dels països.

Els sistemes financers, tant a nivell nacional com internacional, reposen sobre la base de la confiança. Els banquers i els governs han de protegir la confiança en les institucions financeres i preservar-ne l'estabilitat. Només cal un rumor que associï un banc o una entitat financera amb diner brut perquè perdi la confiança del públic en general i de l'inversor en particular, amb conseqüències que els poden portar a la desaparició.

Així, doncs, les estructures nacionals i internacionals de repressió s'adeqüen cada cop més a concentrar-se en els aspectes financers de les distintes formes de criminalitat, i adopten dues estratègies fonamentals: inicialment, el sistema de justícia penal ha de preveure un mètode eficaç i efectiu de descobriment, bloqueig i confiscació de productes derivats de l'activitat criminal, i alhora s'ha d'aplicar la legislació més recent derivada de les 40 recomanacions i 9 més d'especials posades en pràctica pel **GAFI**; les primeres adoptades a la cimera del G7 celebrada a Houston el mes de maig de 1990, i les segones adoptades en una reunió plenària especial celebrada a Washington DC entre els dies 29 i 30 d'octubre del 2001.

Les primeres amb la finalitat de millorar els sistemes jurídics nacionals -recomanacions 4 a 8-, de reforçar el rol del sistema financer -recomanacions 9 a 29-, i d'estimular la cooperació internacional -recomanacions 30 a 40-, totes revisades amb posterioritat els anys 1996 i 2003.

Les segones amb la finalitat de tractar de manera específica el problema del finançament del terrorisme, sota l'auspici, com sempre, del Consell de Seguretat de les Nacions Unides, el qual, a l'empara del títol VII de la Carta de les Nacions Unides, està investit d'importants poders per mantenir i restablir la pau i la seguretat internacionals, i especialment, d'acord amb els arts. 41 i 42 de la Carta, de prendre mesures implicant-hi fins i tot les forces armades.

Tot el que hem detallat fins ara no pretén res més que donar una idea de la magnitud del problema que tractem, tenint en compte que hem

obviat -per raons d'espai- altres fets i organismes internacionals que han participat i participen en aquestes qüestions des de començament de la dècada dels vuitanta i que emeten normes sobre aquesta qüestió, com les **Nacions Unides** que hem esmentat de passada. Tanmateix, hi podem afegir les diverses i contínues convencions acordades, des de la de Viena del desembre de 1988, que ja tracta sobre el tràfic il·lícit d'estupefaents i de substàncies psicotròpiques (Viena és la seu de l'Organisme de les Nacions Unides contra la droga i el crim -UNODC-), passant per la Convenció del 1999 relativa a la repressió del finançament del terrorisme, fins a la Convenció de l'any 2000 referida a la criminalitat transnacional organitzada, i subsegüents resolucions del Consell de Seguretat, com la 1373 en relació al finançament del terrorisme, la 1267 quant a congelar els recursos econòmics dels talibans, a la que segueix la 1333 en relació amb Bin Laden i Al Qaida, o la **Unió Europea** d'ençà els anys 70, especialment amb el Tractat de Maastricht de l'1 de novembre de 1993, referit entre altres, a la cooperació judicial i duanera, a la lluita contra el frau i la toxicomania, i la cooperació policial per lluitar contra el terrorisme, el tràfic il·lícit de drogues i altres formes greus de criminalitat internacional, o el **Comitè Bâle** i el control que exerceix sobre el sector bancari, i finalment el **Grup Egmont**, que a través de les Agències -anomenades CRF, és a dir les UIF- analitza les informacions transmises respecte de persones i entitats arribades gràcies a les declaracions de sospita dels subjectes obligats o gràcies a altres punts d'informació de què es disposa a escala nacional i internacional, i dóna la resposta oportuna cas per cas.



El paper de la Unitat d'Intel·ligència Financera (UIF)

Una unitat d'Intel·ligència financera juga un rol molt important: a través de les enquestes que prepara, com que disposa d'informació privilegiada sobre persones i societats i té un dispositiu que permet intercanviar informació amb les autoritats competents, ja sigui a nivell nacional o internacional, es recerquen les persones que cal identificar, se'n fa el seguiment i es documenten els moviments de fons, s'identifiquen i es localitzen els béns que poden ser objecte de mesures cautelars o executòries previstes per la llei; en definitiva, contribueix a perseguir les activitats criminals.

El Grup EGMONT el novembre del 1996 en va establir la definició següent: " Organisme nacional central encarregat de rebre, analitzar i comunicar a les autoritats pertinents la informació financera en relació amb un producte sospitós de ser originari d'una activitat delictiva, o per exigències de la legislació nacional o internacional amb finalitats de lluita contra el blanqueig de diners". Així, doncs, tres missions principals:

- a) la col·lecta i dipòsit de les informacions declarades
- b) l'anàlisi i l'intercanvi d'informació financera amb l'objecte de detectar i combatre el blanqueig de diners
- c) l'intercanvi d'informació de totes les autoritats competents nacionals i la cooperació amb els seus homòlegs internacionals

Aquesta definició es va modificar parcialment a partir del 2004, quan es va incloure, dins d'aquests objectius, el finançament del terrorisme.

Si entrem més al detall, cal precisar que:

* Quant al punt a), s'evidencia la necessitat de centralitzar aquesta missió de dipòsit de les declaracions d'informacions financeres com a condició necessària per encabir i combatre de manera eficaç la lluita contra el blanqueig de capitals.

* Quant al punt b), la Unitat d'Intel·ligència analitza l'informació rebuda per descartar que hi hagi en la operativa transaccions susceptibles d'activitat criminal. Es per això que han de disposar, doncs, no sols dels poders legals necessaris per dur a terme aquesta tasca, sinó també dels recursos humans revestits d'una capacitat tècnica inqüestionable.

Aquesta anàlisi s'efectua des de tres vessants: la primera de tipus tàctic, en el sentit de cercar i acumular les proves i l'element operatiu que s'amaga dins de la perpetració d'una infracció criminal; la segona de tipus operacional, en el sentit que fent ús de la informació privilegiada de què es disposa s'ha de trobar el fil de les relacions entre el subjecte investigat i els seus còmplices, les pistes d'unió entre ells i tercers, els perfils dels interessats i, si és possible, detectar possibles actes en curs de preparació o futuribles; i la tercera i darrera, de tipus estratègic per millorar l'eventualitat de nous problemes que apareguin en un futur o preveure noves tendències en l'activitat criminal.

El cúmul de tot aquest treball, en cas d'evidència criminal serà transmès a les autoritats judicials, encarregades de les accions ulteriors.

* Quant al punt c), la Unitat d'Intel·ligència ha d'intercanviar les informacions particulars i financeres, no sols en l'àmbit nacional amb les autoritats pertinents a l'objecte de prosseguir amb les enquestes que s'escaiguin, sinó també amb els seus homòlegs internacionals per coordinar, preveure, detectar i perseguir el blanqueig de capital, tot amb caràcter d'urgència.

Altres missions encomanades a una Unitat d'Intel·ligència, com la nostra:

a) exercir la vigilància de les institucions financeres i de les empreses i professions no financeres respecte de la seva conformitat amb les obligacions de declaracions sospitoses, amb la possibilitat d'adoptar sancions pel que fa a les entitats o les persones que no respectin i no compleixin amb aquesta obligació.

b) aplicar mesures provisionals per abordar, en cas de necessitat, i d'una manera eficaç, una acció urgent, com pot ser el bloqueig de béns de forma temporal, que més endavant, si es confirmen les sospites, han de ser confirmats per l'autoritat judicial, i finalment poden ser confiscats amb la sentència oportuna prèvia.

c) formar el personal de les institucions financeres pel que fa a les mesures de lluita contra el blanqueig de diners i el finançament del terrorisme. Formació que es fa extensiva a la resta de subjectes obligats no financers.

Finalment, voldria posar de relleu els principis que regeixen la nostra acció, la confiança de què som dipositaris, i per la sensible informació de què disposem; ambdues qüestions reclamen una vigilància constant quant a les mesures de protecció jurídica i sistemàtica:

a) principi de confidencialitat com a garantia de protecció per evitar l'ús abusiu d'informacions financeres privades, que implica tota unitat d'intel·ligència en el seu rol d'intermediari entre les institucions financeres declarants o altres no financeres i el sistema judicial penal.

Aquest principi es concep en l'àmbit internacional com la manera més eficaç de cooperació.

b) principi d'especialitat que serveix per limitar l'ús de les informacions de què es disposen, però que es concep en termes genèrics per no impedir l'aplicació de lleis i reglaments de lluita contra el blanqueig de diners i finançament del terrorisme.

c) principi d'indepència i de responsabilitat, no en termes absoluts, ja que sempre s'han de rendir comptes, però en cap cas aquesta sensible necessitat pot conduir a situacions d'ingerència externa.

Cooperació nacional i internacional

Des del punt de vista nacional, és forçat reconèixer, tal com dèiem en el paràgraf tercer de la presentació, que en el transcurs d'aquest exercici 2009, no s'ha endegat cap acció en relació al sector privat, i en concret quant a les sessions de grups de treball, formació i inspeccions amb els subjectes obligats, ni en relació al sector públic respecte de les reunions trimestrals amb la comissió permanent del blanqueig que agrupa diversos organismes i sectors, tots cooperants en aquests afers, i encapçalats pel director de la UIF.

Des del punt de vista internacional, i per tal de satisfer el requisit de la cooperació, són continues les estretes relacions entre la nostra unitat d'intel·ligència i els seus homòlegs mundials, que s'intensifiquen amb les trobades diverses, durant les quals es porten a terme els grups de treball i els plenaris.

D'aquesta manera s'ha assistit:

Del 24 al 29 de maig del 2009, al plenari del Grup Egmont celebrat a Doha (Qatar).

Del 18 al 23 d'octubre del 2009, al grup de treball del Grup Egmont celebrat a Kuala Lumpur (Malàisia).

Igualment la delegació andorrana davant del Moneyval (Consell d'Europa) amb seu a Estrasburg, amb el seu director al capdavant, ha assistit:

Del 16 al 20 de març del 2009, a la celebració del 29è plenari.

Els dies 22 i 23 d'abril del 2009, a la conferència de les parts per tractar aspectes del Conveni sobre el blanqueig, registre, bloqueig i confiscació dels béns productes del crim i del finançament del terrorisme (CETS 198).

Del 18 al 23 de setembre de 2009, a la celebració del 30è plenari.

Del 6 al 11 de desembre del 2009, a la celebració del 31è plenari.

Finalment, i pel que fa a la formació, del 6 al 10 de juliol de 2009, un dels nostres membres va participar en el seminari d'avaluadors del Moneyval, celebrat a San Marino.

Estadístiques

Aquestes dades comprenen els expedients iniciats l'any 2009, expliquen l'origen i el resultat de l'investigació duta a terme, i adjunten a més un comparatiu respecte de l'exercici anterior.

També inclouen les declaracions de sospita presentades (DOS), l'origen i els subjectes concrets, l'evolució i un comparatiu.

Finalment s'adjunten les dades judicials en forma sentències i autes de confiscació emesos, i els imports que han estat confiscats.

1. Estat dels expedients

Durant el decurs de l'any 2009, la UIF ha obert un total de 31 expedients. El fet que es cataloguin com a "expedients" està motivat per uns indicis recopilats i analitzats que, sense distingir-ne l'origen, donen lloc a una sospita raonable d'operativa de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme.

Tot expedient, per tant, s'ha d'analitzar i elaborar. Un cop revisat, i quan els indicis recopilats confirmen un presumpte mecanisme de blanqueig de valors o finançament del terrorisme, s'ha de trametre a la Fiscalia a través del Batlle adscrit a la UIF. És en aquest moment que l'expedient queda judicialitzat.

Els expedients amb indicis que depenen d'intercanvis d'informació amb altres unitats d'intel·ligència financera estrangeres, i que comporten un temps d'investigació per obtenir informació de nous elements essencials, o bé que estan en fase d'estudi, anàlisi i elaboració, es cataloguen com a "expedients en fase d'investigació".

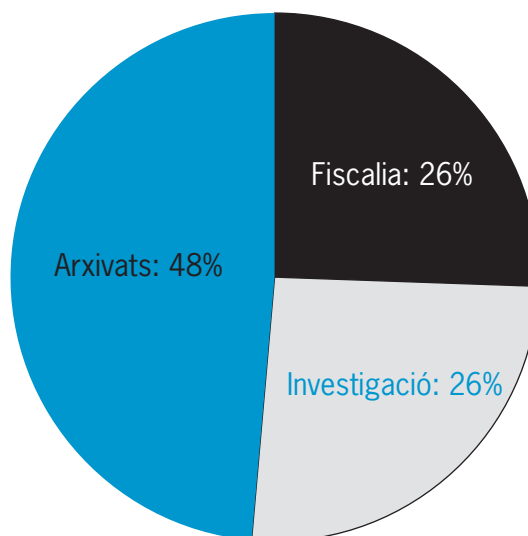
Quan no es puguin recollir indicis suficients, els expedients queden arxivats provisionalment. No obstant això, en cas que s'obtinguin nous indicis, poden seguir el curs natural d'investigació.

L'estat dels expedients de l'any 2009 es desglossa com segueix :

- 8 expedients tramesos a la Fiscalia
- 8 expedients en fase d'investigació
- 15 expedients arxivats provisionalment.

Estat dels expedients (any 2009)

Fiscalia	8
Investigació	8
Arxivats	15
Total	31



A banda dels expedients, aquesta Unitat també ha efectuat un total de 104 Investigacions, les quals corresponen a intercanvis d'informació amb altres homòlegs estrangers, així com verificacions puntuals dins el sistema financer del Principat d'Andorra. En cas que no s'obtinguin indicis racionals de criminalitat i s'obri, doncs, un expedient, les investigacions queden arxivades.

Totes les persones físiques i jurídiques relacionades en expedients o investigacions queden inse-rides en la nostra base de dades.

En comparació amb l'any 2008, en el qual es van tramitar 39 expedients, la tendència en dos-siers tramesos a la Fiscalia, ha estat quasi similar. Del 29 % l'any 2008, al 26 % l'any 2009.

No obstant això, s'han incrementat les investigacions del 2008 que van sumar 36, a les 104 del 2009, (una pujada significativa del 289 %).

2. Origen dels expedients

L'origen de la informació, amb indicis versemblants, pot arribar a través de diversos canals, que són:

- 17 Declaracions d'operacions sospitoses (DOS)
- 12 Intercanvis d'informació internacional (FIU)
- 1 Intercanvi d'Informació Nacional.
- 1 Iniciativa UIF.

Origen dels expedients (any 2009)

Declaracions d'Operacions Sospitoses (DOS)	17
Cooperació Internacional (FIU's)	12
Cooperació Nacional	1
Iniciativa	1
Total	31



Baixen les DOS respecte de l'any 2008, passant d'un 66 % a un 55 % l'any 2009. No obstant això, augmenten els intercanvis d'informació amb els nostres homòlegs estrangers, que passen d'un 28 % l'any 2008 a un 39 % l'any 2009.

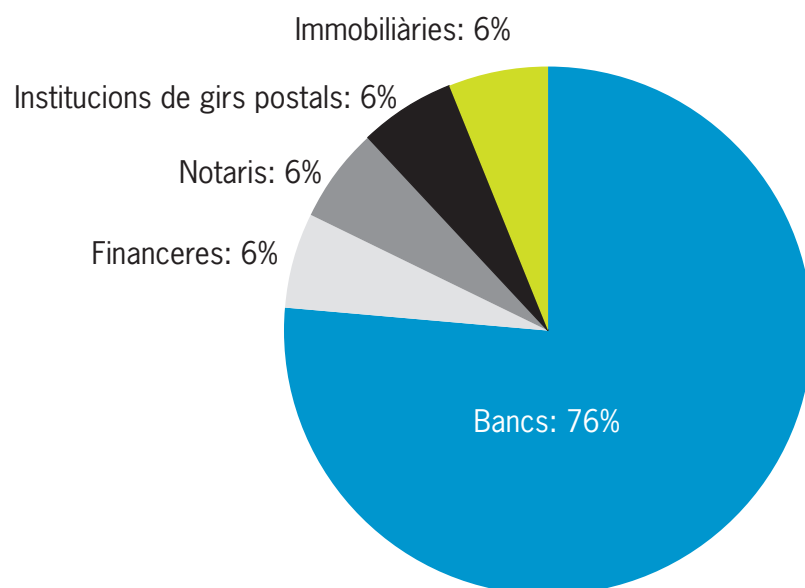
3. Origen de les declaracions d'operacions sospitoses (DOS)

El total de DOS enregistrades per aquesta U. I. F l'any 2009, ha estat de 17, que són:

- 13 d'entitats bancàries
- 1 d'entitat financera
- 1 de notari
- 1 d'institució de gir postal.
- 1 d'immobiliària.

Origen de les DOS (any 2009)

Bancs	13
Financeres	1
Notaris	1
Institucions de girs postals	1
Immobiliàries	1
Total	17



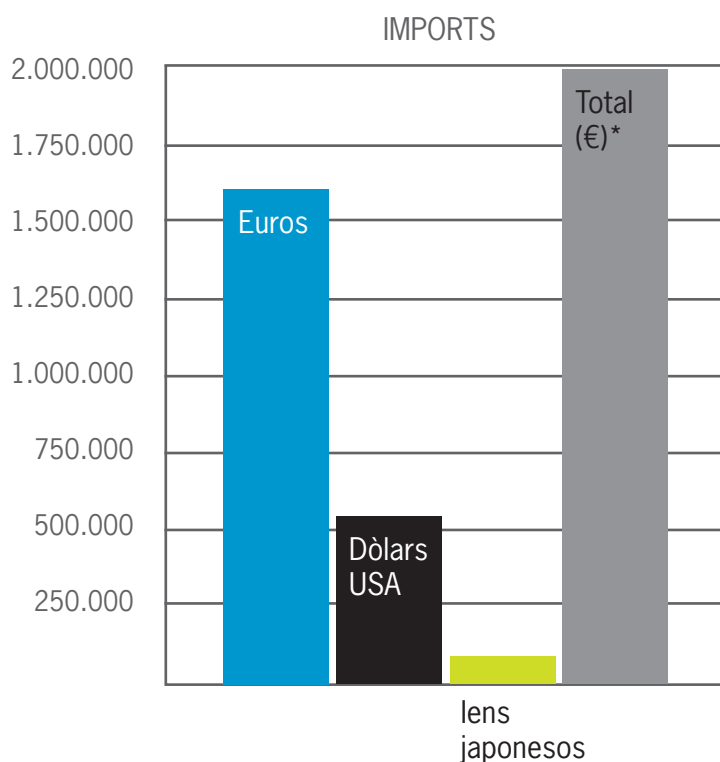
Com es pot apreciar, les entitats bancàries del Principat continuen sent el canal principal d'aportació d'informació, ja que superen les 3/4 parts (un 76%) de la totalitat de les DOS enregistrades.

Per contra, la quantitat de DOS rebudes per aquesta Unitat, ha passat de 26 durant el 2008 a 17 del 2009.

4. Valors amb possibilitat de bloqueig

Els valors en moneda que durant el 2009 han estat comunicats a la Fiscalia, i dels quals formen part dels expedients tramesos, i per consegüent han pogut ser bloquejats en l'espera de resolució judicial, han estat d'un total de:

- 1.610.593,37 euros
- 524.298,10 dòlars USA
- 89.301,00 iens japonesos.



El total, traduït a euros, és: 1.982.212,88 euros.

(*) Segons canvis monetaris admesos a la cotització oficial al Principat d'Andorra, publicats al BOPA en data 27.01.10.

Dades judicials

En el transcurs de l'any 2009, el M. I. Tribunal de Corts, ha dictat dues resolucions, una per via de sentència en un procediment endegat pels delictes majors de blanqueig de diners procedents del narcotràfic, associació il·lícita de malfactors i de falsedat en document privat, i la segona per via d'aute que resol un recurs d'apel·lació, segons el detall següent:

1. El 20 de novembre del 2009 es va dictar una sentència condemnatòria a cinc persones com a autors responsables de les infraccions penals esmentades, a penes que oscil·len entre els 8 anys de presó, 300.000 euros de multa i expulsió definitiva pel Principat, fins a 4 anys de presó i multa de 50.000 euros per al darrer.

En aquest cas s'ha procedit igualment al comís dels 8 comptes bancaris detectats -l'import definitiu dels quals serà acreditat en període d'execució de sentència-, i de dues cases situades al complex residencial de la Pleta de Sant Pere del Tarter, a Canillo.

Aquesta Sentència s'ha recorregut davant del M. I. Tribunal Superior de Justícia, a la sala penal.

2. El 29 de desembre del 2009 es va dictar aute que resol el recurs d'apel·lació interposat a instància de part en relació a les diligències prèvies núm. 824-5/02 i respecte de l'aute pronunciat pel Batlle el 7 d'octubre del 2008, que estimava, d'una banda, ordenar l'aixecament de l'embargament travat sobre els béns i els drets titularitat d'un dels interessats i, de l'altra, mantenir la resta de pronunciaments respecte de l'aute recorregut, i que es refereixen a tres interessats més.



Tipologies

En aquest darrer apartat aportem tres casos pràctics reals que il·lustren la metodologia de treball.

Cas 1.

(A) no-resident, havia obert dos comptes en una entitat bancària del Principat. Un compte personal els titulars del qual eren, a més, l'esposa i la filla, i un compte a nom d'una societat estrangera (Z), de la qual era l'únic representant.

Els mecanismes interns per detectar la comissió de presumptes delictes per part dels clients, i per tant, prevenir operatives de blanqueig de valors o finançament del terrorisme, van permetre que l'entitat bancària del Principat concernida es fes ressò prop dels mitjans de comunicació de la detenció del seu client al seu país d'origen. Aquest fet va motivar la presentació d'una declaració d'operació sospitosa davant la UIF.

Després d'efectuar l'anàlisi financera es va determinar que l'operativa dels comptes consistia, majoritàriament, en la recepció i transmissió de transferències internacionals.

No obstant això, es va poder detectar una transferència nacional que (A) va fer a (B), també no-resident, en un compte que tenia en una entitat bancària del Principat. Després d'efectuar de la mateixa manera la corresponent anàlisi financera, es va poder determinar que (A) i (B) van efectuar transferències internacionals d'abonament en una mateixa societat (Y), i es va esbrinar que els socis d'aquesta societat era el mateix (A) i un tercer no-resident (C).

La investigació va culminar, i es va poder saber que la justícia del país d'origen dels interessats havia dictat sengles autes de processament que imputaven (A) i (C) com a testaferros que es dedicaven a blanquejar els diners del cap d'una xarxa organitzada dedicada al tràfic d'estupefaents a gran escala.

Les actuacions efectuades es van trametre a la Fiscalia d'Andorra.

Cas 2.

(A) no-resident, havia obert un compte personal en una entitat bancària del Principat. Aquest compte s'anava nodrint de diversos ingressos en efectiu per part del seu titular.

Els mecanismes interns per detectar la comissió de presumptes delictes per part dels seus clients i, per tant, prevenir operatives de blanqueig de valors o finançament del terrorisme, van permetre que l'entitat bancària del Principat concernida es fes ressò prop dels mitjans de comunicació de la detenció del seu client al seu país d'origen. Aquest fet va motivar la presentació d'una declaració d'operació sospitosa davant la UIF.

La justícia del país d'origen de (A) va dictar aute de processament contra l'interessat, que desenvolupava una professió dins l'Administració pública del dit país, i es va detectar que els diners ingressats al compte eren producte de diversos suborns acceptats.

Les actuacions efectuades, es van trametre a la Fiscalia d'Andorra.

Cas 3.

Els mecanismes interns de la UIF, per tal de detectar persones implicades en afers de blanqueig de diners o finançament del terrorisme en operacions transnacionals, van permetre la identificació del no-resident (A), el qual va ser processat al seu país d'origen per tràfic d'estupefaents a gran escala.

La investigació encetada per part de la UIF va permetre localitzar un parell de comptes bancaris de l'interessat al Principat.

Les actuacions efectuades, es van trametre a la Fiscalia d'Andorra.